

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2000/120 Div

in de klacht nr. 097.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster, die een tuinderij exploiteert, heeft bij verzekeraar een verzekering gesloten die - voorzover hier van belang - gewasschade door verontreiniging van het voedingswater dekt, maar uitsluitend indien de verontreiniging is veroorzaakt door een daad van vandalisme of kwaadwilligheid gepleegd door anderen dan de verzekeringnemer zelf.

Tussen klaagster en verzekeraar is een geschil gerezen over de gehoudenheid van verzekeraar tot vergoeding aan klaagster van aan de verzekerde gewassen (paprika) omstreeks januari 1996 door verontreiniging van klaagsters regenwaterbassins met het bestrijdingsmiddel mesurol ontstane schade. Dit geschil is thans onderwerp van een civiele procedure voor de rechtbank. Klaagster vordert daarin van verzekeraar een schadevergoeding ten bedrage van f 179.024,63, vermeerderd met rente en kosten. Verzekeraar heeft daartegen verweer gevoerd. De pleidooien moeten nog gehouden worden.

De klacht

Tijdens de procedure heeft verzekeraar zeer ernstige beschuldigingen aan het adres van klaagster geuit, zonder daartoe enig overtuigend bewijs aan te dragen. Allereerst heeft hij in de procedure het standpunt ingenomen dat klaagster zelf het bestrijdings-middel aan het water zou hebben toegevoegd. Daarnaast stelt hij dat klaagster bewust onvoldoende medewerking heeft verleend aan het onderzoek naar en het informeren over de toedracht van de schade. Volgens verzekeraar heeft klaagster welbewust inconsistente en onjuiste verklaringen afgelegd en doen afleggen met het doel verzekeraar op een dwaalspoor te brengen.

Klaagster is van oordeel dat de wijze waarop verzekeraar verweer voert en zich tegenover zijn verzekerde opstelt, onaanvaardbaar is. Deze handelwijze is in strijd met de zorgvuldigheid die een verzekeringsmaatschappij jegens zijn verzekerde in acht behoort te nemen. De beschuldigingen aan het adres van klaagster berusten enkel op aannames en veronderstellingen. Verzekeraar heeft zijn stellingen in het geheel niet onderbouwd. Voorts zijn de taal waarvan verzekeraar zich bedient en de toon die hij aanslaat, ronduit kwetsend voor klaagster.

Het standpunt van verzekeraar

Klaagster is niet-ontvankelijk in haar klacht. In de eerste plaats is klaagster als ondernemer geen consument in de zin van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen en heeft de Raad volgens artikel 5.a van het Reglement dan geen taak. In de tweede plaats betreft de klacht een reeds door klaagster bij de rechter aanhangig gemaakt geschil en behandelt de Raad volgens artikel 5.c van het Reglement geen klachten die hierop betrekking hebben.

Overigens deelt verzekeraar de beschuldigingen van klaagster beslist niet. Hij meent dat zijn stellingen geenszins onnodig grievend zijn geformuleerd en wel degelijk voldoende onderbouwd zijn. Het is trouwens aan de rechter om de gewraakte stellingen aan en volgens de wettelijke bewijsregels te toetsen.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht.

Uit de omschrijving van 'consument' in het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen volgt dat de term 'consument' niet strikt moet worden opgevat. De Raad accepteert ook klachten van kleine ondernemingen. Klaagster kan als een kleine onderneming worden aangemerkt. In totaal zijn vier personen werkzaam.

Op grond van artikel 5.c van het Reglement behandelt de Raad geen klachten die betrekking hebben op een bij de rechter aanhangige klacht of geschil dan wel wanneer de rechter reeds over de klacht heeft geoordeeld. Geen van beide situaties doet zich hier voor. De klacht die klaagster aan de Raad heeft voorgelegd, is van een geheel andere orde dan de vordering die bij de rechtbank aanhangig is gemaakt. De vordering die bij de rechtbank is ingesteld, betreft de vraag of de door klaagster geleden schade onder de reikwijdte van de verzekeringsovereenkomst valt. De klacht richt zich op de hoogst onzorgvuldige en incorrecte wijze waarop verzekeraar zich jegens klaagster heeft opgesteld.

Het oordeel van de Raad

In artikel 5 c van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen is bepaald: 'De Raad behandelt geen klachten die betrekking hebben op een bij de rechter of bij een andere, ter beslechting van geschillen in de verzekeringsovereenkomst of bemiddelingsovereenkomst aangewezen instantie aanhangige klacht of geschil dan wel wanneer de rechter of een hiervoor bedoelde instantie reeds over de klacht heeft geoordeeld.'

Nu de klacht betreft al dan niet bewezen stellingen welke door partijen in de tussen hen aanhangige procedure zijn ingenomen, en dus betrekking heeft op een bij de rechter aanhangig geschil, dient klaagster niet-ontvankelijk te worden verklaard in haar klacht.

De beslissing

De Raad verklaart klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht.

2000/120 Div

Aldus is beslist op 20 november 2000 door Mr. R. Herrmann, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. Th.B. ten Kate en Mr. D.H.M. Peeperkorn, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. R. Herrmann)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)